

Verslag van de bijzondere sessie van leeskring "De Omslag" op 22-12-2015.
Hoewel wij deze middag Marné en Wil misten was het een informatieve en leuke bijeenkomst.

Welk boek vind je mooi en een aanrader voor andere kringleden?

Annelies "Een kleine geschiedenis van bijna alles" door Bill Bryson.
Dit is een populair boek geschreven door de Amerikaanse auteur van reisboeken en boeken over engelse taal en wetenschappelijke onderwerpen.

Bryson schrijft over veel verschillende onderwerpen waaruit blijkt dat we als mens maar weinig weten. Heel interessant boek!

Gerda "De burgemeester van Casterbridge"(1886) door Thomas Hardy
De auteur leefde van 1840 tot 1928 in het zuidwesten van Engeland dat hijzelf Wessex noemde. Vader en grootvader waren metselaars/timmerman en aanvankelijk zou dat ook zijn toekomst zijn. Hij speelt viool. Door hard te werken (hij studeerde 's morgens van 5 tot 8 uur Latijn en Grieks) en het volgen van een architectenopleiding werkt hij zich omhoog en ontgroeit hij zijn milieu. Deze ontwikkeling en het belang van muziek keren in vele van zijn romans terug. Hartstochten van de hoofdpersonen, seksuele relaties en voor die tijd revolutionaire opvattingen over de verhouding man/vrouw en over huwelijk en samenleving waren schokkend voor zijn generatiegenoten.

De hoofdpersoon Henchard verkoopt in een dronken bui zijn vrouw en kind aan een zeeman. De volgende dag (te laat) komt hij tot inkeer en zweert hij dat hij twintig jaar niet zal drinken. Hij werkt zich op tot burgemeester van het stadje Casterbridge, het plaatsje waar het boek zich afspeelt. De verdere hoofdpersonen komen allemaal van buiten Casterbridge. Zijn daad uit het begin van het boek blijft hem achtervolgen en leidt uiteindelijk tot zijn ondergang. Het verhaal staat niet op zichzelf maar maakt deel uit van de Wessex kronieken en moet gezien worden in Hardy's eigen geschiedenis.

Het mooie van dit boek vond ik dat je er helemaal in op kunt gaan. De beschrijving van de sociale toestanden is boeiend. De verschillende karakters worden heel goed belicht. Een aanrader.

Jannie 'Dit zijn de namen' door Tommy Wieringa
Pontus Beg is de politiecommissaris in Michailopol, een corrupt gat aan de rand van de voormalige Sovjet-Unie. Beg heeft de hoop op een beter leven al lang op gegeven. Zijn enige plezier beleeft hij aan zijn huishoudster die éénmaal per maand met hem het bed deelt. Puur als uitbreiding van haar takenpakket. Een Joods liedje, dat zijn moeder vroeger zong, duikt op in zijn herinnering. Na een gesprek met een rabbijn en de herinnering aan een zeven-armige kandelaar rijst het vermoeden bij hem dat hij een Jood is. Met die wetenschap krijgt zijn leven weer glans. Hij maakt zich de geschiedenis en de rituelen van de Joden eigen en de gesprekken met de oude rabbijn leren hem de werkelijkheid over zichzelf kennen.

Een groep vluchtelingen, zo'n veertien mensen die op zoek zijn naar een betere wereld, zullen daar nooit arriveren, want ze zijn bedrogen door mensen smokkelaars. Tijdens een maanden lange helse tocht dunt de dood de groep uit tot er nog maar vijf over zijn t.w. 3 mannen 1 vrouw en een jongen. In de groep geldt het recht van de sterkste. Een Ethiopiër die achter de groep aansjokt, (door hen – de andere – genoemd) wordt verstoten en vermoord. Ze zijn bang voor hem, omdat hij zwart is en zij hem niet kunnen verstaan. Ze denken dat hij over magische krachten beschikt. Ze nemen het hoofd van de man verder op hun tocht mee; het zal hun de weg wijzen.

Uit eindelijk komen ze aan in Michailopol waar ze belanden in een cel bij de politie-chef Pontus Beg. Niemand van de groep wil praten of zijn naam zeggen. Het wordt een moeizaam verhoor. Ze behoren eigenlijk al niet meer tot deze wereld. De jongen wordt in het ziekenhuis opgenomen en de vrouw blijkt zwanger te zijn en baart een gezond kind. Daarna overlijdt ze. Ze worden t.z.t. overgedragen aan de Nat.Recherche. Daar willen ze alles te weten komen over de nagebootste grenspost en de mensen smokkelaars. (Ze waren nl. nooit over de grens geweest.) In de steppe werden regelmatig lichamen gevonden. Dit was de eerste keer dat er overlevenden waren.

In dit verhaal wordt de tocht steeds vergeleken met de tocht in de Bijbel, waar een groep Joden veertig jaar door de woestijn trekt, op zoek naar het beloofde land en de beenderen van Jozef met zich mee dragen naar dit land.

Joke “De schilder en het meisje” van Margriet de Moor

Na de verschijning van dit boek in 2010 vond ik het toen al erg mooi qua opzet en taalgebruik. Na vijf jaar las ik het boek opnieuw. Met nog de grote Rembrandt-tentoonstelling in het Rijksmuseum op het netvlies was het extra genieten. Door de ogen van de oude schilder zie je de hem zo bekende stad. Je deelt zijn herinneringen aan de twee vrouwen in zijn leven, aan eigen glorie en verval. Je voelt, ruikt, proeft met haar de bruisende stad die zich ten slotte wreed tegen haar keert.

Margriet de Moor verstond de kunst om – schilderend met woorden – zich op aansprekende wijze in te leven in Rembrandt van Rijn en Elsje Christiaans. Daarom van harte aanbevolen!

P.S. Als inspiratiebron meldt de Moor 'Een kleine geschiedenis van Amsterdam' van Geert Mak.

Nelleke 'Het zevende kruis' door Anna Seghers (pseudoniem voor Netty Reiling)

In 1937 ontsnappen zeven politieke gevangenen uit het concentratiekamp Westhofen. De wrede kampcommandant laat zeven kruisen oprichten, maar Georg Heisler weet uit handen van de gestapo te blijven. Toch lijkt zijn vlucht uitzichtloos, want door de onrust, angst en belemmeringen in nazi-Duitsland willen, kunnen en durven vrienden niet te helpen. Toch zijn er mensen die bewondering voor Georg hebben. Ook voor de andere gevangenen gloort een sprankje hoop. Uiteindelijk weet Georg naar Nederland te ontkomen.

De auteur is geboren in 1900 en groeide op in een intellectueel Joods, communistisch milieu.

Na 1933 werd ze korte tijd in hechtenis genomen en vluchtte daarna naar Parijs.

In 1938 begon ze aan dit boek, dat in 1942 in Mexico werd gepubliceerd.

Voor mij een indrukwekkend boek, omdat ik altijd weer gegrepen wordt door de situatie van Duitsers in en voor WO II.

Ander werk van haar: 'Het oproer van de vissers van St.Barbara' en 'Transit'

Paulien 'Het geluid van vallende dingen' door Juan Gabriel Vásquez

Een goed geschreven verhaal zonder vooroordelen.

Zodra de jonge Antonio Yammara een zekere Ricardo Laverde leert kennen, begrijpt hij dat zijn nieuwe vriend een geheim met zich meedraagt. Zijn fascinatie voor het mysterieuze leven van Laverde verandert in een ware obsessie als Laverde wordt vermoord.

Yammara begint een onderzoek dat terug gaat tot de jaren zeventig.

Een complete generatie groeide toen noodgedwongen op onder de constante dreiging van datgene wat Colombia uiteindelijk naar de rand van de afgrond zou brengen; de drugshandel.

Thea 'De rijstmoeder' door Rani Manicka (betekenis van de titel: de vrouw die leven geeft)
De auteur is geboren en opgegroeid in Maleisië. Ze studeerde economie en woont afwisselend in Engeland en Maleisië. Deze debuutroman is gebaseerd op het leven van haar grootmoeder en dwong grote bewondering af. Werd vele malen bekroond.

Deze roman verhaalt de geschiedenis van vier generaties van een Maleisische familie in de twintigste eeuw. In 1930 moet de veertienjarige Lakshmi afscheid nemen van haar kindertijd en haar vaderland Ceylon: ze wordt uitgehuwelijkt aan een zevenendertigjarige man uit een hogere kaste uit Maleisië. Een rijke zakenman, denkt haar familie, maar Lakshmi komt in een armzalig hutje terecht. Zij krijgt zes kinderen. Met veel wilskracht en hard werken weet zij iets van haar leven te maken. Maar de verkrachting en dood van haar oudste dochter tijdens de Japanse bezetting werpt een donkere schaduw op haar leven en dat van haar nakomelingen. Het slot van dit boek geeft opheldering over het hele verhaal.

Deze oosterse roman is een bijzonder mooi boek. De moeite waard om te lezen.

Ariana 'Achtendertig nachten' (2006) door Janne Imker.

De auteur, een docente in het basis-onderwijs, had al een aantal kinderboeken op haar naam staan. Dit boek is haar debuut roman.

Zij heeft voor dit boek veel archief-onderzoek gedaan en de rechtsgang in het Drente van die tijd wordt duidelijk beschreven. Woorden in het Drents dialect worden achter in het boek uitgelegd. Aansluitend op deze historische roman, die stoelt op een ware gebeurtenis, schreef zij later nog een vervolg roman .

Elsjen Roelofs wordt verdacht van het vergiftigen van haar man Jan Alberts.

In maart 1767 komt zij in het gevang van Assen terecht, waar ze op haar berechting moet wachten tot het kind dat zij verwacht geboren is.

In de eenzaamheid van de gevangenis wordt een meisje geboren. Het wordt meteen bij Elsjen weg genomen. Daarna rest haar niets meer dan de kale muren van het gevang en het nachtelijk bezoek van Janna, de enige vrouw die zich over haar ontfermt.

Aanvankelijk wil Elsjen niets van haar weten, maar gaandeweg begint ze haar te vertrouwen .

Elsjen vraagt om papier en inkt en begint aan een verslag van haar leven.

Voor haar kleine meisje, voor later. Dan weet tenminste nog iemand wie zij is geweest.

En zo, al schrijvende, kijkt Elsjen terug op haar leven. (38 nachten)

Hoe kon het gebeuren dat ze uitgroeide tot wie ze nu is?

De vraag of Elsjen schuldig is of niet, wordt steeds moeilijker te beantwoorden.

Dit boek koos ik omdat het zoekt naar de motieven van iemands doen en laten.

Het verhaal laat de achtergronden zien waardoor Elsjen tot handelen komt.

Haar jeugdervaringen en familieverbanden lijken een bepalende rol te hebben gespeeld in haar gedrag, met desastreuze gevolgen.

Voor wie van geschiedenis houdt en geïnteresseerd is in menselijke relaties is dit boek boeiend.

Het verhaal is heel invoelend geschreven, maar kent een noodlottig einde.